

اعتبار و روایی مقیاس رضایت از زندگی (SWLS)

The Reliability and Validity of the Satisfaction With Life Scale

Ali Asghar Bayani, PhD

Islamic Azad University
Azadshahr Branch

A. Mohammad Koocheiky

Islamic Azad University
Azadshahr Branch

عاشور محمد کوچکی

دانشگاه آزاد اسلامی
واحد آزادشهر

دکتر علی اصغر بیانی

دانشگاه آزاد اسلامی
واحد آزادشهر

Hossnieh Goodarzi

Islamic Azad University
Azadshahr Branch

حسینیه گودرزی

دانشگاه آزاد اسلامی
واحد آزادشهر

Abstract

The reliability and validity of the Satisfaction With Life Scale (SWLS; Diener et al., 1985) was examined in this study. 109 Iranian university students completed the SWLS. The reliability of the SWLS was tested through measuring the Cronbach's alpha (.83) and applying the method of test-retest (.69). The construct validity of the SWLS was evaluated through convergent validity with the application of both Oxford Happiness Inventory (OHI; Argyle, 2001) and the Beck's Depression Inventory (BDI; Beck et al., 1991). SWLS showed a positive correlation with OHI and a negative one with BDI. The research suggest that SWLS is a useful scale in Iranian psychological research.

Key words: satisfaction with life, reliability, validity.

چکیده

هدف مطالعه حاضر بررسی اعتبار و روایی مقیاس رضایت از زندگی SWLS (دینر و دیگران، ۱۹۸۵) بود. بدین منظور ۱۰۹ دانشجوی دانشگاه آزاد اسلامی واحد آزادشهر این مقیاس را تکمیل کردند. اعتبار مقیاس رضایت از زندگی (SWLS) با استفاده از روش آلفای کرونباخ ۰/۸۳ و با روش بازآزمایی ۰/۶۹ به دست آمد. روایی سازه مقیاس رضایت از زندگی از طریق روایی همگرا با استفاده از فهرست شادکامی آکسفورد OHI (آرگیل، ۲۰۰۱) و فهرست افسردگی بک BDI (بک و دیگران، ۱۹۶۱) برآورد شد. این مقیاس (SWLS) همبستگی مثبت با فهرست شادکامی آکسفورد (OHI) و همبستگی منفی با فهرست افسردگی بک (BDI) نشان داد. براساس نتایج این پژوهش، مقیاس رضایت از زندگی (SWLS) یک مقیاس مفید در پژوهشهای روان‌شناختی ایرانی است.

واژه‌های کلیدی: رضایت از زندگی، اعتبار، روایی.

Address for correspondence : Department of Education.
Islamic Azad University, Azadshahr Branch. e-mail :
aabayani@yahoo.com

مقدمه

فیلسوفان و اندیشمندان در طول تاریخ همواره بر این باور بوده‌اند که ویژگی‌های مانند دوست داشتن، عقل و عدم وابستگی، از جمله مؤلفه‌های اساسی رضایت از زندگی است. بررسی‌های تجربی در مورد رضایت از زندگی و به دنبال آن در چهارچوبی گسترده‌تر بهزیستی فاعلی^۱ از اوایل قرن بیستم شکل گرفتند؛ برای مثال فلوجل^۲ (۱۹۲۵ نقل از لویز، ۲۰۰۲) خلق و خو را از طریق ثبت رویدادهای عاطفی مطالعه کرد. پژوهشگران بعد از جنگ جهانی دوم نیز رضایت از زندگی و شادکامی^۳ را با استفاده از فهرست‌های ساده بررسی کردند.

در قلمرو بهزیستی فاعلی چند فرایند تاریخی را می‌توان مشخص کرد: (۱) مطالعات جامعه‌شناسان که عمدتاً متمرکز بر بررسی تأثیر عوامل جمعیت شناختی مانند درآمد و ازدواج بر بهزیستی فاعلی است. (۲) پژوهش‌های متخصصان بهداشت روانی با تأکید بر این اندیشه که بهداشت روانی فراتر از فقدان نشانه‌های افسردگی و غمگینی است و شادکامی و رضایت از زندگی را نیز در بر می‌گیرد. (۳) پژوهش‌های روان‌شناسان شخصیت که به بررسی شخصیت افراد خوشحال و غمگین پرداخته‌اند (دینر، اویشی و لوکاس، ۲۰۰۳).

در سال‌های اخیر پژوهش در زمینه بهزیستی فاعلی، که به چگونگی ارزشیابی^۴ افراد از زندگی خود می‌پردازد، رو به فزونی است. این ارزشیابی، نوع بازخورد نسبت به رویدادها، قضاوت درباره میزان رضایت از زندگی و رضایت از موضوعهایی مانند ازدواج و کار را در بر می‌گیرد (دینر، اسکولون و لوکاس، ۲۰۰۳).

بهزیستی فاعلی از چند جهت اهمیت دارد: (۱) تأمین سلامت روانی، جسمانی و افزایش طول عمر (۲) اثبات ارزش شادکامی برای انسان (۳) اندازه‌گیری شاخص کیفیت زندگی در کنار شاخصهای اقتصادی و اجتماعی مانند تولید ناخالص ملی^۵ (GNP) و میزان سلامت یا جرم (دینر و دیگران، ۲۰۰۳).

مؤلفه‌های عمده بهزیستی فاعلی عبارتند از: مؤلفه‌های عاطفی^۶ که معمولاً به عاطفه مثبت و منفی تقسیم می‌شود و مؤلفه شناختی که رضایت از زندگی را در بر می‌گیرد (پاوت و دینر، ۱۹۹۳). رضایت از زندگی به یک فرایند قضاوتی - شناختی اشاره دارد (دینر، امونز، لارسن و گریفین، ۱۹۸۵) که در آن افراد کیفیت زندگی خود را براساس مجموعه‌ای از ملاکها ارزشیابی می‌کنند (پاوت و دینر، ۱۹۹۳). اگرچه اشخاص مختلف در زمینه مؤلفه‌های مهم یک زندگی خوب از قبیل سلامت و روابط موفق با یکدیگر توافق دارند، اما به این مؤلفه‌ها وزنه‌های متفاوتی می‌دهند (دینر و دیگران، ۱۹۸۵).

مع‌هذا، توجه به مسئله رضایت از زندگی در مقایسه با افسردگی و اضطراب در علوم انسانی به مراتب کمتر بوده است. برای مثال مایر^۷ و دینر^۸ (۱۹۹۷ نقل از آریندل، هیسینک و سج، ۱۹۹۹) با مراجعه به چکیده مقاله‌های علوم روان‌شناختی بین سالهای ۱۹۶۷ تا ۱۹۹۴ به این نتیجه رسیدند که تعداد مقاله‌های منتشر شده در قلمرو افسردگی و اضطراب به ترتیب ۴۶۳۸۰ و ۳۶۸۵۱ مقاله بوده است، در حالی که فقط ۲۳۸۹ مقاله در ارتباط با شادکامی، ۲۳۴۰ مقاله مرتبط با رضایت از زندگی و ۴۰۵ مقاله در زمینه لذت^۹ نگاشته شده بودند.

به منظور اندازه‌گیری رضایت از زندگی مقیاس‌های متعددی تهیه شده‌اند که بسیاری از آنها متشکل از یک سؤال و برخی از آنها فقط برای جمعیت بزرگسال مناسب بوده‌اند (دینر و دیگران، ۱۹۸۵).

دینر و دیگران (۱۹۸۵) مقیاس رضایت از زندگی^{۱۰} (SWLS) را برای همه گروه‌های سنی تهیه کردند. این مقیاس متشکل از ۴۸ سؤال بود که میزان رضایت از زندگی و بهزیستی را منعکس می‌کرد و تحلیل عاملی نشان داد که از سه عامل تشکیل شده است. ۱۰ سؤال آن با رضایت از زندگی مرتبط بود که پس از بررسی‌های متعدد در نهایت به ۵ سؤال کاهش یافت و به عنوان یک مقیاس مجزا مورد استفاده قرار گرفت.

1. subjective well-being
2. Flogel, A.
3. happiness
4. evaluation

5. Gross National Production
6. affective component
7. Mire, S.
8. Diener, E. D.

9. pleasure
10. Satisfaction with Life Scale

زندگی را با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ برای ملیتهای امریکایی، آلمانی، ژاپنی، مکزیکی و چینی به ترتیب ۰/۹۰، ۰/۸۲، ۰/۷۹، ۰/۷۶ و ۰/۶۱ گزارش کرده‌اند. آریندل و دیگران (۱۹۹۹) با اجرای این آزمون در ۱۷۰۰ نفر از بزرگسالان هلندی اعتبار آن را مناسب دانسته‌اند و در مطالعه دیگری (آریندل، میوسن و هیز، ۱۹۹۱) در یک نمونه ۱۰۷ نفری از دانشجویان، اعتبار و روایی آن را رضایت‌بخش گزارش کرده‌اند. اعتبار مقیاس رضایت از زندگی (SWLS) از طریق آلفای کرونباخ و بازآزمایی در فاصله‌های زمانی متفاوت در پژوهشهای گوناگونی نیز برآورد شده که نتایج آن در جدول ۱ منعکس شده است.

اعتبار^۱ و روایی^۲ مقیاس رضایت از زندگی در مطالعات متعددی بررسی شده است. دینر و دیگران (۱۹۸۵) در نمونه‌ای متشکل از ۱۷۶ دانشجوی دوره کارشناسی، مقیاس رضایت از زندگی (SWLS) را ارزشیابی کردند. میانگین و انحراف استاندارد نمره‌های دانشجویان به ترتیب ۲۳/۵ و ۶/۴۳ و ضریب همبستگی بازآزمایی^۳ نمره‌ها پس از دو ماه اجرا ۰/۸۲ و ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۷ بود. لوپس و شیوین (۱۹۹۹) در یک بررسی تحت عنوان اعتبار و ساختار عاملی مقیاس رضایت از زندگی در بین دانشجویان به این نتیجه رسیدند که نسخه مذکور، از اعتبار مناسبی برخوردار است و می‌تواند در پژوهشهای مختلف مورد استفاده قرار گیرد. اسپچیمک، ردهاکریشنن، اویشی، زوکوتو و آهادی (۲۰۰۲) اعتبار مقیاس رضایت از

جدول ۱: ضرایب اعتبار مقیاس رضایت از زندگی در پژوهشهای متفاوت

مؤلفان	مدت زمان	ضریب بازآزمایی	آلفای کرونباخ
بلیس، والرند، پلتیر و بریر (۱۹۸۹)	۲ ماه	۰/۶۴	۰/۸۴
پاوت، دینر، کلوین و سندویک (۱۹۹۱)	۱ ماه	۰/۸۴	۰/۸۵
یاردلی و رایس (۱۹۹۱)	۱۰ هفته	۰/۵۰	۰/۸۶
مگناس، دینر، فوجیتا و پاوت (۱۹۹۲)	۴ سال	۰/۵۴	۰/۸۷
آفونسو ^۴ و الیسون ^۵ (۱۹۹۲ نقل از پاوت و دینر، ۱۹۹۳)	۲ هفته	۰/۸۳	۰/۸۹

نمره‌های مقیاس رضایت از زندگی را با اضطراب ۰/۵۴ و با افسردگی ۰/۵۵- گزارش کردند. هیز و جوزف (۲۰۰۳) همبستگی مثبت و معناداری را بین نمره‌های مقیاس رضایت از زندگی و فهرست شادکامی آکسفورد^۷ OHI (آرگیل، ۲۰۰۱) یافتند ($r = ۰/۵۶$ ، $P > ۰/۰۰۱$). آنها همبستگی بین نمره‌های مقیاس رضایت از زندگی و مقیاس افسردگی - شادکامی (مک‌گریل^۸ و جوزف^۹، ۱۹۹۳ نقل از هیز و جوزف، ۲۰۰۳) را منفی و معنادار گزارش کردند ($r = -۰/۶۳$ ، $P > ۰/۰۰۱$). اسپچیمک و دیگران (۲۰۰۲) بین نمره‌های مقیاس رضایت از زندگی با برونگردی و نوروزگرایی به همبستگی ۰/۴۶ و ۰/۴۸

به منظور تعیین روایی مقیاس رضایت از زندگی رابطه آن با بسیاری از ابزارها بررسی شده است. بلیس و دیگران (۱۹۸۹) همبستگی منفی قوی بین نمره‌های مقیاس رضایت از زندگی و فهرست افسردگی بک^۶ BDI (بک، وارد، مندلسون، ماک و ایبوگ، ۱۹۶۱) یافتند ($r = -۰/۷۲$ ، $P = ۰/۰۰۱$). دینر و دیگران (۱۹۸۵) همبستگی بین نمره‌های مقیاس رضایت از زندگی و سایر ابزارهای بهزیستی فاعلی را رضایت‌بخش گزارش کردند. در این بررسی همبستگی بین مقیاس رضایت از زندگی و مقیاسهای عاطفه مثبت و عاطفه منفی به ترتیب ۰/۵۰ و ۰/۳۷ به دست آمد. آریندل و دیگران (۱۹۹۱) همبستگی بین

1. reliability
2. validity
3. test-retest

4. Alfonso, C.
5. Allison, B.
6. Beck Depression Inventory (BDI)

7. Oxford Happiness Inventory (OHI)
8. McGreal, R.
9. Joseph, S.

دست یافتند.

هدف پژوهش حاضر بررسی اعتبار و روایی مقیاس رضایت از زندگی (دینر و دیگران، ۱۹۸۵) در دانشجویان ایرانی بود. اعتبار مقیاس با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ و بازآزمایی و روایی مقیاس از طریق اجرای همزمان فهرست افسردگی بک (BDI) (بک و دیگران، ۱۹۶۱) و فهرست شادکامی آکسفورد (OHI) (آرگیل، ۲۰۰۱) برآورد شد.

روش

این پژوهش، یک پژوهش توصیفی از نوع زمینه‌یابی است. جامعه آماری متشکل از کلیه دانشجویان رشته حقوق در نیمسال دوم سال تحصیلی ۸۵-۸۴ دانشگاه آزاد اسلامی واحد آزادشهر بود. علت انتخاب دانشجویان رشته حقوق تکرار افراد غیربومی در این دانشکده بود که توسط دفتر آزمون دانشگاه آزاد اسلامی از تمام کشور انتخاب می‌شوند. انتخاب نمونه با توجه به فهرست کلیه دانشجویان رشته حقوق، با استفاده از روش تصادفی ساده و به کمک جدول اعداد تصادفی انجام شد. پس از جمع‌آوری پرسشنامه‌ها و حذف یک پرسشنامه تکمیل نشده، تعداد ۱۰۹ دانشجو (۶۱ زن و ۴۸ مرد) با دامنه سنی ۱۹ تا ۳۵ سال ($\bar{x} = 24/87$)، (۷۱ مجرد و ۳۸ متأهل) گروه نمونه را تشکیل داد. در این پژوهش از سه ابزار اندازه‌گیری استفاده شد:

مقیاس رضایت از زندگی (SWLS): این مقیاس توسط دینر و دیگران (۱۹۸۵) تهیه و از ۵ گزاره، که مؤلفه شناختی بهزیستی فاعلی را اندازه‌گیری می‌کند تشکیل شده است. آزمودنیها اظهار می‌دارند که برای مثال چقدر از زندگی خود راضی‌اند و یا چقدر زندگی به زندگی آرمانی آنها نزدیک است. مقیاس رضایت از زندگی به زبانهای آلمانی، اسپانیایی و ژاپنی توسط ساه، دینر، اویشی، تریاندیس (۱۹۹۸) در یک مطالعه بین فرهنگی ترجمه شده است. هر گزاره دارای هفت گزینه است و از ۱ تا ۷ نمره‌گذاری می‌شود (کاملاً مخالفم تا کاملاً موافقم). مقیاس رضایت از زندگی توسط پژوهشگران و یک

عضو هیأت علمی گروه زبان انگلیسی به طور مستقل ترجمه شد. برای اطمینان از روان و سلیس بودن ترجمه از دانشجویان خواسته شد، ترجمه مقیاس را به دقت خوانده و برداشت خود را از هر جمله بیان کنند. پس از رفع ابهامات به منظور تهیه ترجمه دقیق‌تر از یک استادیار گروه زبان و ادبیات انگلیسی درخواست شد ترجمه فارسی را به انگلیسی برگرداند تا بتوان اصلاحهای لازم را دوباره در ترجمه فارسی ایجاد کرد.

فهرست شادکامی آکسفورد (OHI): این فهرست توسط آرگیل، مارتین^۱ و کروسلند^۲ (۱۹۸۹) نقل از هیلز و آرگیل، (۲۰۰۱) در دانشکده روان‌شناسی تجربی دانشگاه آکسفورد تهیه شد. آرگیل، مارتین و لو^۳ (۱۹۹۵) نقل از هیلز و آرگیل، (۲۰۰۱) این مقیاس را بازنگری کردند. آرگیل (۲۰۰۱) شادکامی را ترکیبی از (۱) سطح متوسطی از رضایت در طول یک دوره زمانی مشخص، (۲) فراوانی عاطفه مثبت و (۳) فقدان نسبی عاطفه منفی می‌داند. فهرست شادکامی آکسفورد OHI براساس فهرست افسردگی بک طراحی شده است (هیلز و آرگیل، ۲۰۰۱). این فهرست دارای ۲۹ ماده ۴ گزینه‌ای است که از صفر تا ۳ نمره‌گذاری می‌شود. اعتبار و روایی این فهرست در مطالعات مختلف مناسب گزارش شده است. هیلز و آرگیل (۲۰۰۱) ضریب آلفای کرونباخ را ۰/۹۰ گزارش کرده‌اند. فارنهام و چنگ (۱۹۹۹) ضریب بازآزمایی ۰/۷۸ و آلفای کرونباخ ۰/۹۳ را یافته‌اند. علی‌پور و نوربالا (۱۳۷۸) نیز اعتبار و روایی نسخه فارسی فهرست شادکامی آکسفورد را مناسب گزارش کرده‌اند. آنها پس از اجرای این مقیاس در ۱۰۱ دانشجوی مقطع کارشناسی ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۲ و ضریب بازآزمایی را پس از سه هفته اجرا ۰/۷۹ به دست آورده‌اند.

فهرست افسردگی بک (BDI): فهرست افسردگی بک یکی از متداولترین مقیاسهای اندازه‌گیری افسردگی است که توسط آرون بک و همکاران در سال ۱۹۶۱ منتشر شد. این فهرست دارای دو فرم است که فرم بلند آن از ۲۱ ماده و فرم کوتاه آن از ۱۳ ماده تشکیل شده است. در پژوهش حاضر از فرم بلند استفاده شد. اعتبار و روایی فهرست افسردگی بک در بررسیهای مختلف

یافته‌ها

به منظور تعیین اعتبار مقیاس رضایت از زندگی از روشهای بازآزمایی و همسانی درونی استفاده شد.

جهت محاسبه همسانی درونی مقیاس رضایت از زندگی از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شد و ضریب ۰/۸۳ به دست آمد.

به منظور تعیین اعتبار از طریق بازآزمایی، نمونه مورد مطالعه پس از یک ماه، دوباره مقیاس رضایت از زندگی را تکمیل کردند و ضریب اعتبار مقیاس ۰/۶۹۹ به دست آمد که در سطح کمتر از ۰/۰۰۰۱ معنادار بود (جدول ۲).

ارزیابی شده‌اند. بک، استیر و گاربین (۱۹۸۸) همسانی درونی^۱ این مقیاس را بین ۰/۷۳ تا ۰/۹۲ یافته‌اند. آنها اعتبار مشابهی را برای فرم کوتاه گزارش کرده‌اند. گروت - مارنات (۱۹۹۰) اعتبار فهرست افسردگی بک را از طریق بازآزمایی براساس نوع جامعه آماری بین ۰/۴۸ تا ۰/۸۶ به دست آورده است. گرین، فلمین و سیمپسون (۲۰۰۱) ضریب آلفا را ۰/۹۲ گزارش کرده‌اند.

فرم کوتاه فهرست افسردگی بک توسط منصور و دادستان (۱۳۶۸) در ایران هنجاریابی شده است.

جدول ۲: آماره‌های توصیفی و ضریب اعتبار بازآزمایی مقیاس رضایت از زندگی (SWLS)

موقعیت اجرا		دختران		پسران		کل	
تعداد	میانگین	تعداد	میانگین	تعداد	میانگین	تعداد	میانگین
اجرای اول	۲۲/۸۴	۴۸	۲۱/۵	۱۰۹	۲۲/۲۵	۶/۲۲	۶/۲۲
اجرای دوم	۲۳/۴۸	۶/۳۳	۲۳/۱	۶/۷۴	۲۳/۳۱	۶/۴۹	۶/۴۹
ضریب همبستگی	*۰/۷۵۳		*۰/۶۶۳		*۰/۶۹۹		

* P < ۰/۰۰۰۱

مقیاس شادکامی آکسفورد OHI در نمونه مورد بررسی ۰/۷۱۱ و در سطح P < ۰/۰۰۰۱ معنادار بود. همچنین داده‌ها حاکی از آن بودند که ضریب همبستگی بین مقیاس رضایت از زندگی (SWLS) و فهرست افسردگی بک BDI ۰/۵۹۷- و در سطح P < ۰/۰۰۰۱ معنادار بود (جدول ۳).

به منظور تعیین روایی سازه مقیاس رضایت از زندگی، فهرست شادکامی آکسفورد (OHI) و فهرست افسردگی بک (BDI) همزمان اجرا شدند. همانطور که قبلاً اشاره شد اعتبار و روایی این دو فهرست در بررسیهای گوناگون به اثبات رسیده است. نتایج پژوهش نشان داد که ضریب همبستگی بین مقیاس رضایت از زندگی SWLS و

جدول ۳: همبستگی بین مقیاس رضایت از زندگی، فهرست شادکامی آکسفورد و فهرست افسردگی بک به تفکیک جنس

رضایت از زندگی شادکامی	شادکامی		افسردگی	
	پسران	دختران	پسران	دختران
	*۰/۷۸۹	*۰/۶۲	*-۰/۵۹۷	*-۰/۵۹۶
	—	—	*-۰/۶۹۹	*-۰/۶۱۴

* P < ۰/۰۰۰۱

بحث و تفسیر

به دلیل اهمیت اعتبار و روایی آزمونها در علم روان‌سنجی، مطالعه حاضر به بررسی روایی و اعتبار مقیاس رضایت از زندگی در نمونه‌ای از دانشجویان رشته حقوق اختصاص یافت. اعتبار مقیاس رضایت از زندگی مطابق با پیشینه پژوهشی، با استفاده از دو روش بازآزمایی و همسانی درونی بررسی شد. ضریب بازآزمایی به دست آمده در این پژوهش در دامنه ضرایب گزارش شده در پژوهشهای مشابه بین‌المللی قرار می‌گیرد. به طوری که با نتایج گزارش شده توسط مگناس و دیگران (۱۹۹۲)، یاردلی و رایس (۱۹۹۱)، بلیس و دیگران (۱۹۸۸) دینر و دیگران (۱۹۸۵)، پات و دیگران (۱۹۹۱)، آلفونسو و الیسون (۱۹۹۲) نقل از پات و دینر، (۱۹۹۳) همسو است.

تفاوت ضریبهای بازآزمایی در نمونه‌های مختلف را می‌توان به قضاوت افراد از زندگی خود نسبت داد؛ قضاوتی که بسیار متأثر از خلق آنهاست و خلق نیز با امور روزمره، شکستها و موفقیت‌های کوچک در ارتباط است.

همسانی درونی به دست آمده در این پژوهش با نتایج پژوهشهای دیگر همسو است (مانند دینر و دیگران، ۱۹۸۵؛ بلیس و دیگران ۱۹۸۹؛ پات و دیگران، ۱۹۹۱؛ یاردلی و رایس، ۱۹۹۱، آلفونسو و الیسون ۱۹۹۲ نقل از پات و دینر، ۱۹۹۳؛ اسپچیمک و دیگران، ۲۰۰۲).

یافته‌های پژوهش حاضر در زمینه روایی مقیاس رضایت از زندگی، حاکی از همسویی آنها با مطالعات مشابه است. روایی این مقیاس با استفاده از اجرای همزمان با فهرست افسردگی بک و فهرست شادکامی آکسفورد بررسی شد که طبق انتظار همبستگی منفی معنادار بین رضایت از زندگی و افسردگی و همبستگی مثبت معنادار با شادکامی به دست آمد. این نتایج مؤید تحقیقات مشابه مانند آریندل و دیگران (۱۹۹۹)، هیز و جوزف (۲۰۰۳)، دینر و دیگران (۱۹۸۵) است.

در مجموع نتایج حاکی از اعتبار و روایی مطلوب نسخه فارسی مقیاس رضایت از زندگی و امکان بهره‌گیری از آن در جامعه ایرانی است.

به منظور دستیابی به نتایج دقیق‌تر در زمینه اعتبار و روایی این مقیاس و رفع محدودیت‌های این پژوهش

توصیه می‌شود مطالعات گسترده‌تری در جامعه‌های آماری مختلف مانند نوجوانان، بزرگسالان، سالمندان، قومیت‌های مختلف ایرانی، بیماران سرپایی، بیماران بستری، افراد افسرده و اضطرابی، انجام و ساختار عاملی آن نیز بررسی شود. تهیه هنجار (متوسط کنش‌وری) نیز ضروری به نظر می‌رسد.

منابع

علی‌پور، ا. و نور بالا، ا. (۱۳۷۸). بررسی مقدماتی پایایی و روایی پرسشنامه شادکامی آکسفورد در دانشجویان دانشگاه‌های تهران. فصلنامه اندیشه و رفتار، ۵ (۱ و ۲)، ۶۴-۵۵.

منصور، م. و دادستان، پ. (۱۳۶۸). بیماریهای روانی (پیوست یک). تهران: انتشارات ژرف.

Argyle., M. (2001). *The Psychology of happiness*. London : Routledge.

Arrindell, W. A., Heesink, J., & Seij, J. A. (1999). The Satisfaction With Life Scale (SWLS) : Appraisal with 1700 healthy young adult in the Netherlands. *Personality and Individual Differences*, 26, 815-826.

Arrindell, W. A., Meeuwesen, L., & Huyse, F. J. (1991). The Satisfaction With Life Scale (SWLS) : Psychometric properties in a non-psychiatric medical out patients sample. *Personality and Individual Differences* , 12,117-123.

Beck, T., Steer., A., & Garbin; G. (1988). Analysis of the psychometric parties of the Spanish version of the Beck Depression Inventory in Argentina. *Psychiatric Research*, 79, 275- 285.

Beck, T., Ward, C., H., Mendelson, M., Mock, J. & Erbaugh, J. (1961). An inventory for measuring depression. *Archives of General Psychiatry*, 4, 561-571.

Blais, M. R., Vallerand, R. j., Pelletier, L. G, & Briere, N. M. (1989). French Satisfaction With Life Scale. *Canadian Journal of Behavioral Science*,

- faction With Life Scale among Czech university students. *Studia Psychologica*, 41, 239-244.
- Lopez, S. (2002).** *Handbook of positive psychology*. Oxford University Press.
- Magnus, K., Diener, E. D., Fujita, F., & Pavot, W. (1992).** Personality and events: A long urinal analysis. *Journal of Personality and Social Psychology*, 37, 251-265.
- Pavot, W., Diener, E. D., Colvin, C. R., & Sandvik, E. (1991).** Further validation of the Satisfaction With Life Scale: Evidence for the cross-method convergence of well-being measures. *Journal of Personality Assessment*, 57, 149-161.
- Pavot, W., & Diener, E. D. (1993).** Review of Satisfaction With Life Scale. *Psychological Assessment*, 2, 164-172.
- Schimmack, U., Radhakrishnan, P., Oishi, S. H., Dzokoto, V., & Ahadi, S. (2002).** Culture, personality, and subjective well-being : Integrating process models of life satisfaction. *Journal of Personality and Social Psychology*, 82, 582-593.
- Suh, M., Diener, E. D., Oishi, S., & Triandis, H. C. (1998).** The shifting basis of life satisfaction. Judgments across cultures: Emotions Versus norms. *Journal of Personality and Social Psychology*, 74, 482-493.
- Yardley, J. K., & Rice, R. W. (1991).** The relationship between mood and subjective well-being. *Social Indicators Research*, 24, 101-111.
- 21, 210-223.
- Diener, E. D., Emmons, R., Larsen, R., & Griffin, S. (1985).** The Satisfaction With Life Scale. *Journal of Personality Assessment*, 1, 71-75.
- Diener, E. D., Scollon, C., & Lucas, R. E. (2003).** The evolving concept of subjective well-being : The multifaceted nature of happiness. *Advances in Cell Aging and Gerontology*, 15, 187-219.
- Diener, E. D., Oishi, S. H., & Lucas, R. E. (2003).** Personality, culture, and subjective well-being: Emotional and cognitive evaluation of life. *Annual Review of Psychology*, 45, 403-425.
- Furnham, A., & Cheng, A. (1999).** Personality as predictor of mental health and happiness in the East and West. *Personality and Individual Differences*, 27, 395-403.
- Green, A., Felmin, K., & Simpson, S. (2001).** The clinical Utility of Beck Depression Inventory after traumatic brain injury. *Brain Injury*, 12, 1021-1028.
- Groth-Marnat, G. (1990).** *The handbook of psychological assessment (2nd Ed)*. New York: John Wiley & Sons.
- Hayes, N., & Joseph, S. (2003).** Big 5 Correlates of three measures of subjective well-being. *Personality and Individual Differences*, 34, 723-727.
- Hills, P., & Argyle, M. (2001).** Emotional stability as major dimension of happiness. *Personality and Individual Differences*, 31, 1357-1364.
- Lewis, C., & Shevin, M. (1999).** Factor structure and reliability of a Czech translation of the Satis-